

INTERNT NOTAT_ Ulike scenarier og simulerte konsekvenser for UiT med utgangspunkt i finansieringsutvalgets anbefalinger

1. Bakgrunn

Regjeringen nedsatt 9. september 2021 et utvalg for å gjennomgå finansieringssystemet for universitet- og høyskolesektoren med mål om å utforme en modell som bedre ivaretar det brede samfunnsoppdraget til institusjonene, ivareta en desentralisert struktur og bidra til bedre studiekvalitet og livslang læring. Videre det et mål å øke basisfinansieringen og bidra til å kompensere merkostnader for flercampusinstitusjoner.

Utvalget (Hatlen-utvalget) leverte sin rapport 17. mars 2022. Høringsfristen er satt til 10. juni 2022.

Intern høringsprosess

Rektor har besluttet at den interne høringsprosessen skal gjennomføres i form av høringsmøter med utgangspunkt i ulike scenarier og simulerte konsekvenser for UiT. Dette notatet er derfor ikke en høringsuttalelse, men uttalelsen fra UiT vil bygge på innspill fra interne høringsmøter med utgangspunkt i dette notatet. Selve høringsuttalelsen skal behandles i styret i junimøtet.

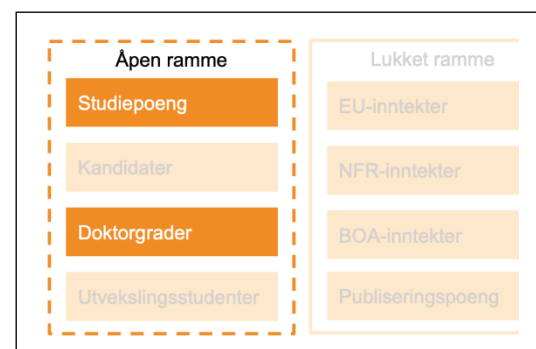
2. Utvalgets anbefalinger av endringer i finansieringsmodellen

I Meld. St. 19 (2020-2021) *Styring av statlige universitet og høyskoler*, varslet regjeringen at de ville sette i gang en helhetlig gjennomgang for å vurdere endringen av finansieringen av høyere utdanning innenfor de rammer trukket opp i meldingen. Dette kan også sees i sammenheng med pågående arbeid med utviklingsavtaler og bortfall av nasjonale styringsparametere.

Dagens finansieringssystem ble innført fom 2002, med en større endring i 2017. Utvalget skriver i sin rapport at modellen for å fordele midler mellom institusjonene på flere områder har gått ut på dato. En skisse over dagens modell følger vedlagt (vedlegg 1).

Kort oppsummert er anbefalingene fra finanseringsutvalget følgende:

- Gjeldende budsjettammer videreføres, dvs ingen total omfordeling mellom institusjonene
- Indikatorer kun for studiepoeng og doktorgrader
- Satsene for studiepoengindikatoren økes ved at kandidatindikatoren avvikles
- Antall finansieringskategorier reduseres

Videre anbefales det at utviklingsavtalene gis en tyngre rolle og angir prioriterte mål per institusjon, og at utviklingsavtalene kobles til *Langtidsplan for forskning og høyere utdanning*.

Finansieringssystemet for universitet- og høyskolesektoren er utformet for å fordele budsjettmidler mellom institusjonene i sektoren og vurderinger i dette notatet er derfor gjort med utgangspunkt på institusjonsnivå, dvs UiT samlet.

UiT står fritt til å etablere egne mekanismer for fordeling av budsjettrammen internt.

3. Begreper

Basisbevilgningen skal sikre stabil og langsiktig finansiering. Størrelsen på basisbevilgningen varierer ut fra institusjonens profil, bredde i fagtilbudet og andre forhold (husleie, midler til særskilte nasjonale oppgaver, øremerkede midler, med mer).

Resultatbasert tildeling i åpen ramme: I åpen ramme mottar institusjonene midler etter oppnådde resultater på definerte indikatorer to år tilbake. Institusjonene mottar økt bevilgning ved økt produksjon av studiepoeng, kandidater, doktorgradskandidater og utvekslingsstudenter enn året før. Tilsvarende får institusjonene redusert bevilgning dersom det produseres færre enheter.

Resultatbasert tildeling i lukket ramme (RBO): Indikatorene for vitenskapelig publisering, inntekter fra EU, NFR og BOA-virksomhet har hver sin lukkede ramme. Lukket ramme til total fordeling er konstant over tid, den reguleres kun med årlig lønns- og prisstigning. Det betyr at bevilgningen for den enkelte institusjon vil avhenge av hvilke resultater institusjonen oppnår sammenlignet med de andre institusjonene på hver av disse indikatorene. For hver indikator blir satsene beregnet årlig på grunnlag av resultatene i sektoren. Uttelling for den enkelte institusjon skjer derfor ut fra relative og ikke absolutte endringer.

3. Gjennomgang av foreslåtte endringer

3.1. Fastsetting av nytt «utgangså» med bortfall av RBO

Utvalget foreslår å ikke omfordele rammebevilgningen mellom institusjonene, dvs at omlegging av modell for fordeling i seg selv ikke skal ha en omfordelende effekt.

Både i 2001 og ved endringer i 2017 fastsatte Kunnskapsdepartementet et nytt «utgangså» for beregning av budsjettamme til den enkelte institusjon. Vi forutsetter at dette også vil skje denne gang, dvs at budsjettammen til den enkelte institusjon blir lik uavhengig av gammel eller ny modell i det første året endringene trer i kraft (2023). Avregningene skjer ved at basistildelingen justeres.

Nedenfor vises modeller for fastsetting av «ny basis»: 1. Lukket ramme i sin helhet overføres basis på grunnlag av siste års produksjon, 2. Lukket ramme overføres i sin helhet til basis med snittet av uttelling i RBO over de tre siste årene.

	Tildeling i 2022 (UiT)	Ny basis med 2022-uttelling i RBO	Ny basis med snittet (RBO-andel) de tre siste årene
Basis	2 661 458	2 795 725	2 791 458
Åpen ramme	852 097	852 097	852 097
Lukket ramme	134 267		
Sum	3 647 822	3 647 822	3 643 555

Kandidatindikatoren og indikatoren for utvekslingsstudenter er holdt utenfor disse beregningene. Det samme gjelder ev. endringer i satsene på studiepoengproduksjonen. Ut fra disse forutsetningene vil basisbevilgningen til UiT øke mellom 130-134 mill. kroner.

Hvis UiTs relative andel i lukket ramme forblir uendret eller går ytterligere ned, vil det være økonomisk fordelaktig at lukket ramme overføres til basis med årlig lønns- og prisregulering. Ved forventninger om sterk produksjonsvekst og økning som over tid overstiger gjennomsnittet for de andre institusjonene, kan det være en fordel for UiT at lukket ramme beholdes, f.eks med noen færre og utvalgte indikatorer. Dette kan gjelde områder hvor UiT har ambisjoner og potensiale for vekst, som f.eks EU-indikatoren. Det må også legges til at alle budsjettkutt som innføres kommer som kutt i institusjonenes basis. Ved forventninger om fremtidige budsjettkutt i sektoren, vil en slik situasjon tale for å opprettholde noen indikatorer i resultatbasert omfordeling (RBO) med en fast lukket ramme.

En side-effekt av overføring av resultatmidlene til basisbevilgningen, kan bli store ulikheter mellom institusjonenes basis som følge av rekalkibrering i utgangsåret. Dette kan over tid forsterke og ta opp igjen tidligere debatter om størrelse og transparens i basisbevilgningen.

Gitt at RBOen overføres til basisbevilgning vil dette bidra til økt autonomi for institusjonene i sektoren. I dag følger institusjonenes budsjettmodell i all hovedsak finansieringssystemet i sektoren. Budsjettmodellene i sektoren er dermed i liten grad utnyttet som et strategisk verktøy for den enkelte institusjon, og bidrar i dag til en ensretting av sektoren. Gjennom en vesentlig forenkling av finansieringssystemet og en økt basistildeling, vil det være lettere for institusjonene å utvikle lokale budsjettmodeller som er bedre tilpasset egen strategi. Det betyr f.eks. at UiT fortsatt kan beholde publiseringspoeng som en del av vår budsjettmodell, eller opprette andre konkurransebaserte budsjettmekanismer som er bedre tilpasset våre strategiske satsingsområder.

Nærmere beskrivelser om RBO følger i punkt 3.3.

3.3. Utvikling i lukket ramme (RBO)

Uttellingen i den lukkede rammen i dagens modell skjer ut fra relative og ikke absolutte endringer. Det betyr at det over tid har skjedd en omfordeling fra de institusjoner som i utgangspunktet hadde høy andel av rammen til de som lå lavt og over tid har hatt høy produksjonsvekst. UiT har over tid tapt andeler i lukket ramme og dermed redusert den økonomiske uttellingen og totalbudsjettet fra departementet. Det samme gjelder flere av de andre universitetene, som har tapt budsjettandeler i lukket ramme til fordel for de “nye” universitetene og de store høyskolene.

Oversikter (tabeller) fra utvalget viser at de største universitetene har tapt andeler i lukket ramme på inntil 3% av totalbevilgningen i perioden 2003-2022. Tall for UiT viser en nedgang på 1% av totalbevilgningen, og utgjør et budsjett-tap på om lag 35 mill kr målt i 2022-

bevilgning. UIA og UIS fremstår som “vinnere” med økte andeler på 2% av totalbevilgningen til institusjonen.

En slik utvikling kan forklares med at de nye universitetene har hatt størst potensiale til å omprioritere innsats og øke ressursbruken til forskning. De tradisjonelle universitetene som i utgangspunktet hadde høy ressursutnyttelse innen forskning, ikke har hatt samme mulighet til å gjøre slike omprioriteringer.

*Oversikt over UiT sammenlignet med andre institusjoner					
	2018	2019	2020	2021	2022
Uttelling i lukket ramme for UiT	129 933 000	132 087 000	129 524 162	133 364 338	134 278 083
Lukket ramme for hele sektoren	1 694 547 000	1 743 693 000	1 800 698 000	1 858 321 000	1 906 637 000
UiT sin andel av lukket ramme	7,67 %	7,58 %	7,19 %	7,18 %	7,04 %

Selv om uttellingen i lukket ramme ikke utgjør mer enn rundt 4% av UiTs totalbudsjett det enkelte år, har spesielt publiseringsindikatoren blitt viet mye oppmerksomhet.

Utvalget foreslår å fjerne publiseringsindikatoren, som de mener har utspilt sin rolle. De peker på at kulturen for å publisere er en helt annen i dag enn den var på begynnelsen av 2000-tallet. Rapporteringskrav for vitenskapelig publisering bør likevel videreføres selv om det ikke knyttes økonomi til resultatene. Videre mener utvalget at eksternfinansierte prosjekter ivaretar krav om kvalitet ved at det er stor konkurranse om forskningsmidler, og at indikatorer knyttet til ekstern finansiering derfor kan avvikes.

I stedet for resultatindikatorer i lukket ramme anbefaler utvalget at det over tid legges til rette for en ytterligere styrking av flere forskningsmiljøer. Dette for å sikre god tilgang til forskningsbasert utdanning av høy kvalitet i hele landet og gi større deler av arbeidslivet bedre tilgang til kunnskapsmiljøer. Det bør konkretiseres nærmere hvilke tiltak som best kan bidra til en slik styrking.

Utvalgets forslag og argumenter for bortfall av indikatorene ved at midlene som i dag har gått til omfordeling, overføres til basisbevilgningen, er økt forutsigbarhet, større autonomi og handlefrihet til den enkelte institusjon.

Samtidig vil finansieringssystemet med utvalgets forslag kun ha resultatbasert finansiering knyttet til utdanningsvirksomheten, inklusiv videreføring av indikatoren for antall doktorgradskandidater. Fordel med å videreføre åpen ramme, er at økt produksjon i sektoren fører til økte budsjetttrammer i denne delen av budsjettet. Det samme gjelder for den enkelte institusjon. Likevel har det de siste årene vært en tendens til at nye tiltak i sektoren finansieres med rammekutt i basis. Oppsummert betyr det at økte budsjetter i åpen ramme fort kan veies opp med kutt i basis hvis det i budsjettforhandlingene ikke er politisk vilje til å øke totalrammen til sektoren.

Det er vesentlig å sikre at vi fortsatt holder høyt internasjonalt nivå på forskningen, men om dette skal håndteres i en modell for fordeling av rammebevilgning mellom institusjoner med en løsning innenfor en lukket ramme, er mer tvilsomt. Dagens ordning har gitt en omfordelende effekt som har gitt de institusjoner som i utgangspunktet skåret lavt, en større andel av den totale rammen til sektoren. Et enklere system nasjonalt gir oss økt autonomi lokalt til å finne gode budsjettmekanismer som møter institusjonens utfordringer. Et veldig detaljert nasjonalt system vil i stor grad videreføres lokalt og slik kunne føre til en ensretting i sektoren.

Totale vurderinger bør tilsi at UiT hovedsakelig støtter opp om utvalgte forslag, men det bør vurderes å opprettholde ordninger som støtter opp om forskning.

En mulig videreutvikling kan være å utvikle en indikator i åpen ramme som premierer topp-forskning av høy kvalitet.

Foreslåtte endringer i åpen ramme:

3.4. Kandidatindikatoren

Utvalget foreslår å avvike kandidatindikatoren for å gjøre det mer attraktivt for institusjonene å tilby kortere etter- og videreutdanningskurs. Midlene foreslås tilbakeført til studiepoengproduksjonen. I 2017 ble kandidatindikatoren innført med midler fra studiepoengproduksjonen.

Det fremkommer ikke i blått hefte hvordan beregningen i 2017 ble gjort, annet enn at basis ble korrigert med 300 mill kroner til justering av resultatindikatorene totalt (BOA). Samme år ble også doktorgradsproduksjon flyttet fra lukket ramme til åpen ramme. Dette gjør det vanskelig å anslå hva de faktiske konsekvensene for UiT vil være ved at kandidatindikatoren foreslås avvirket. Ser vi på satsene for studiepoeng ble disse redusert ned med mellom 16-18% samme år som kandidatindikatoren ble innført (2017). Legger vi samme beregning til grunn for 2022 vil satsene pr studiepoeng øke med tilsvarende prosent. Dette er høyst usikre beregninger.

Kategori	Satser 2022 STP	Satser kandidat 2022	Anslag økning av satsen (16-18%) som følge av avvikling av kandidatindikatoren	Produksjon 2022	Sum resultatsbasert tildeling i 2022 med anslag nye satser
A	145 100	110 250	171 587	841	144 269 936
B	111 250	83 200	132 109	544	71 808 051
C	74 200	55 050	86 953	421	36 615 961
D	54 000	41 550	63 191	2 511	158 647 921
E	43 900	33 700	51 987	3 949	205 283 563
F	37 100	28 050	42 897	3 383	145 122 273
				11 648	761 747 704

Resultatindikatorene for antall utvekslingsstudenter og doktorgrader er holdt utenfor beregningene.

Høyere sats på studiepoengproduksjonen vil mest sannsynlig bidra til at det blir mer attraktivt å tilby kortere kurs og dermed bedre svare ut forventninger som ligger i Livslang læring (NOU 2019-12).

3.5 Studiepoengproduksjonen

Som det fremkommer i punktet over, er det ikke mulig å beregne eksakt hva et bortfall av kandidatindikatoren og indikatoren for utveksling på sikt vil ha av konsekvenser for UiT. I år en (utgangsåret) tilsier alle erfaringer at det settes et nytt utgangså, dvs at bevilgningen blir lik med ny og gammel modell. Det er endringene i produksjonen i år to og videre som vil ha økonomiske konsekvenser. Til høyere sats pr produserte studiepoeng til større blir den økonomiske uttellingen ved vekst, og omvendt. Utslagene ved endringer blir større ved at satsen øker.

Om man ser foreslåtte modell i helhet med det oppdraget universitet og høyskolesektoren har, hvor forskning, utdanning og formidling og innovasjon er sidestilt, vil det være uheldig om den resultatbaserte uttellingen på en av oppgavene gis for stor vekt i bevilgning av midler til institusjonen. Dette taler for at midler som i dag ligger i kandidatindikatoren og indikatoren for utvekslingsstudenter bør overføres til basisbevilgningen. Samtidig er det et mål å øke antall etter- og videreutdanningstilbud og ta hele landet i bruk. En økt sats vil stimulere til å nå dette målet. Samtidig vil økt sats i de lave kategoriene kunne bidra til oppretting av lite kostnadskrevende studietilbud, og hvor institusjonenes mål er produksjon av studiepoeng og økonomi, heller enn behov og kvalitet i tilbudet.

3.6 Forslaget om reduksjon i antall kategorier

Utvalget ønsker kun å beholde indikatorer for studiepoeng og avlagte doktorgrader, dvs en reduksjon av antall indikatorer fra 8 til 2. Videre foreslår utvalget at departementet går i dialog med sektoren for å redusere antall kostnadskategorier fra 6 (A-F) til 2-4 satser. Begrunnelsen for forslag til endringer er å tydeliggjøre at kategoriene ikke er ment å reflektere eller styre faktiske kostnader for de ulike utdanningstilbudene. De bør kun brukes som en mekanisme for fordeling av midler.

En forutsetning for utvalgets anbefalinger om å forenkle systemet for den resultatbaserte uttellingen, er at de gjeldende budsjetttrammene videreføres. Dette betyr at evt. endringer i kategori vil medføre en justering av basis til den enkelte institusjon.

De ulike kostnadskategoriene benyttes i dag også som grunnlag ved tildeling av nye studieplasser. Det opereres med en sats i basis, en sats for studiepoengproduksjon og to for kandidatproduksjon (fra *Blått hefte 2022*):

Satsar for ein tildelt studieplass og i resultatbasert uttelling for studiepoeng og kandidatar i 2022 (tal i kroner)

Kategori	Utdanning	Studieplass-tildeling	Resultatbasert uttelling		
			Studiepoeng (60-studiepoeng gseining)	Kandidat (enkel uttelling)	Kandidat (dobbel uttelling)
A	Kliniske utdanningar o.a.	265 300	145 100	110 250	220 500
B	Utvøande musikkutdanning, arkitektur- og designutdanningar o.a.	200 100	111 250	83 200	166 400
C	Realfag på høgare grads nivå o.a.	136 050	74 200	55 050	110 100
D	Samfunnsvitskaplege og humanistiske fag på høgare grads nivå, grunnskulelærarutdanning, enkelte kostnadskrevjande helsefag- og faglærarutdanningar, praktiske mediefag	95 550	54 000	41 550	83 100
E	Helsefag-, lærar- og realfagsutdanningar på lågare grads nivå	82 100	43 900	33 700	67 400
F	Teorifag og sosialfaglege utdanningar på lågare grads nivå	68 550	37 100	28 050	56 100

Satsen i «studieplasstildeling» benyttes ved tildeling og inndragning av studieplasser ved justering av basisbevilgningen.

Ved evt endring av kategorier forutsetter UiT at det foretas permanente endringer i basisbevilgningen og at en slik endring ikke medfører kutt i rammene til institusjonene.

Utvalget er tydelig på at omleggingen i seg selv ikke skal ha en omfordelende effekt. Ut fra dette forutsettes det at det utarbeides overgangsordninger for institusjoner som har fått tildelt nye studieplasser og er midt i en oppbygging av kapasitet, slik at de ikke blir skadelidende ved en omlegging. Omlegging av den resultatbaserte bevilgningen forutsetter at denne oppbyggingen kommer i basis. Men en reduksjon av antall finansieringskategorier kan komplisere oppbyggingen av pågående studieplasstildelinger. Mulige løsninger kan være at dette pågående oppbygging sluttføres på gammel ordning, mens nye studieplasstildelinger startes opp i ny modell.

I utforming av antall kategorier og tilhørende satser, bør det likevel være bevissthet om hvilke insentiver som systemet gir, selv om målet “kun er en finansieringsordning”. Hvis det eksisterer mål og prioriteringer om hvilke studietilbud det er ønskelig å fremme og hvilke det ønskelig å nedtone, så må systemet innrettes deretter. Dagens indikator med seks ulike kategorier har stor støtte til bruk i sektoren og kategoriene er godt innarbeidet. Det bør være tungtveiende grunner til omfattende endringer av disse.

3.7 Indikator for arbeidslivsrelevans

Utvalget anbefaler at det ikke innføres en ny indikator for arbeidslivsrelevans ut fra at målet med arbeidet er å forenkle systemet. En tilbakeskuende indikator vil ikke reflektere den reelle relevansen til utdanningene for framtidens arbeidsliv. UiT støtter utvalgets vurderinger.

3.8 Prosjektmidler

Utvalget mener at Direktoratet for høyere utdanning og kompetanse (HK-dir) bør ha en portefølje av utviklingsmidler som kan bidra til å supplere det institusjonene utfører innenfor sine rammer samt bidra til kvalitetsutvikling. Faste studieplasser, herunder til drift av fleksible studietilbud, bør legges inn i rammebevilgningen til institusjonene. Det anbefales videre en kritisk gjennomgang av HK-dirs andre ordninger, slik at oppgaver som er eller blir faste, eller genererer mye søknadsbyråkrati, flyttes til rammebevilgningene. UiT støtter utvalgets anbefaling på dette punktet fordi det vil styrke autonomi, skape mer stabile fagmiljø, forutsigbarhet og langsiktighet, og bidra til å redusere midlertidighet i sektoren.

3.9 Utviklingsavtalene

Utvalget anbefaler at utviklingsavtalene gis en tyngre rolle i styringen av sektoren og at avtalene kan inneholde resultatbaserte indikatorer med utgangspunkt i behovene ved den enkelte institusjon. Hvordan dette evt skal utformes beskrives ikke, men utvalget anbefaler at Kunnskapsdepartementet går i dialog om hvordan en slik kobling kan gjøres.

Forslaget om å knytte resultatbasert finansing til utviklingsavtalen vil medføre betydelig måleproblemer og økt byråkrati, siden institusjonene f.o.m 2023 skal utforme egne styringsparametere (jf. nytt rammeverk for utforming av utviklingsavtaler). En ordning med resultatbasert finansiering av utviklingsavtalene vil ha motsatt virkning av forenkling av styringen av høyere utdanning.

Et alternativ være å sette av en «pott» til refordeling gjennom utviklingsavtalen og oppfølging av denne. En mulig måte er å gjøre trekk i basis for den enkelte institusjon for å finansiere politiske prioriteringer i utviklingsavtalen. Et uttrekk i basisfinansieringen på f.eks. 5%, vil for UiT utgjøre om lag 130-140 mill kroner. En slik ordning kan ha en omfordelende effekt og medføre betydelig risiko knyttet til om vi får tilbake «vår andel» av potten.

Hatlen-utvalget anerkjenner både det politiske ønsket om mer fleksibel utdanning og at drift av flercampus-institusjoner krever mer ressurser dersom omfanget skal øke og det skal være kvalitetsutvikling innenfor de desentraliserte tilbudene. Konkretiseringen av hvordan dette skal håndteres i finansieringsmodellen er ikke løst.

En mulig måte er å legge inn friske midler til dekning av merkostnadene i kombinasjon med f.eks nye studieplasser. Dette vil gi økt basisbevilgning til institusjonene og samtidig større forutsigbarhet enn å innføre en resultatkomponent i utviklingsavtalen.

Utvalget mener at avtalene vil være et godt grunnlag for en dialogbasert styring og en transparent politikk, hvor de reelle forventningene blir tydeliggjort og et ønsket sektormangfold blir ivaretatt.

UiT støtter at utviklingsavtalene kan være et godt verktøy for overordnet styring av institusjonene. Men skal det knyttes midler til avtalene bør dette gjøres gjennom de årlige tildelingsbrevene til øremerkede satsinger som ikke er dekket gjennom finansieringsmodellen, som f.eks. midler til desentraliserte utdanninger, kostnader til økt aktivitet ved flercampusuniversitet og styrking av forskningen. En slik innretning vil gi gjennomsiktighet i endringer og politiske prioriteringer.

4. Oppsummering

Hatlen-utvalgets arbeid:

Utvalget har en rekke forslag til endringer i finansieringsmodellen, samt anbefalinger om prinsipper for videre styring av sektoren. Overordnet mål er en finansiering som fremmer det brede samfunnsoppdraget, mangfold, ivaretar en desentralisert struktur og bidrar til bedre studiekvalitet og livslang læring.

UiT støtter anbefalingen om strategisk bruk av Langtidsplanen for forskning og høyere utdanning, en forenkling av indikatorsystemet og at institusjonene får mer lokal frihet til å utvikle egen identitet. Dette vil bidra til mer mangfold og differensiering i sektoren.

Foreslåtte anbefalinger av endringer vil også bidra til å forenkle kontroll- og rapporterings-systemet i sektoren og tydeliggjøre styringslinjene.

Resultatbaserte finansering:

UiT støtter utvalgets forslag til å beholde åpen ramme med indikatorene studiepoeng og doktorgrader, og ta bort indikatorene for kandidatproduksjon og utvekslingsstudenter og at disse midlene overføres studiepoengindikatoren.

UiT støtter hovedtrekkene i utvalgets forslag til bortfall av lukket ramme og overføre disse midlene til institusjonenes basis. Det er vesentlig at disse midlene overføres basis og kan disponeres av institusjonene til forskningsvirksomhet, og at de ikke går til finansiering av annen aktivitet.

UiT bør vurdere om vi skal foreslå å opprettholde en indikator som fremmer fremragende forskning, f.eks en EU-indikator i åpen ramme.

Kategoriinndelinger av studieplasser:

Indikatoren har stor støtte til dette bruket i sektoren og de seks kategoriene er godt innarbeidet. Det bør være tungtveiende grunner til for å gjøre omfattende endringer av disse. Kategorier og nivå på satser bør differensieres slik at disse treffer på en god nok måte for å oppnå mål om ønsket utvikling av studieporteføljen i sektoren.

Styrking av flere forskningsmiljøer:

I stedet for en resultatindikatorer i lukket ramme anbefaler utvalget at det over tid legges til rette for en ytterligere styrking av flere forskningsmiljøer. Dette for å sikre god tilgang til forskningsbasert utdanning av høy kvalitet i hele landet, og gi større deler av arbeidslivet økt

tilgang til kunnskapsmiljøer. UiT støtter en slik anbefaling og at denne satsningen må skje ved tilførsel av friske midler og sikre økt forskningsbasert innovasjonskapasitet i Norge.

Etter og videreutdanning/Livslang læring:

UiT støtter forslaget om at friske midler til institusjonene til videreutdanning og fleksibel utdanning bør finansieres over rammebevilgningen, på samme måte som finansiering av andre studieplasser. Det må ligge som en forutsetning at slike midler ikke omfordeles gjennom endringene som gjennomføres i lukket ramme.

I tråd med vurderingene gjort i avsnittene over, bør kategori-inndeling og satser tilpasses på en måte som gjør det attraktivt å tilby etter- og videreutdanning. For eksempel kan dette gjennomføres ved påslag i satsen for gjennomførte studiepoeng ved denne type utdanninger.

Utviklingsavtaler:

Færre resultatbaserte indikatorer, og større vekt på individuelle utviklingsavtaler er i tråd med prinsipper i tillitsreformen og underbygger argumentet om å styre mer i det store og mindre i det små.

UiT støtter at utviklingsavtalene kan være et godt verktøy for overordnet styring av institusjonene, men skal det knyttes midler til avtalene bør dette gjøres gjennom de årlige tildelingsbrevene og være til øremerkede satsinger som ikke er dekket gjennom finansieringsmodellen. Som eksempel kan dette gjelde midler til desentraliserte utdanninger, kostnader til økt aktivitet ved flercampusuniversitet og styrking av forskning. En slik innretning vil gi gjennomsiktighet i endringer og politiske prioriteringer.

I lys av målet med forenkling i styringen av institusjonene bør det ikke innføres alternative resultatindikatorer ut over det som ligger i selve finansieringssystemet.

Tromsø 20.5.22,
ORGØK/SEFU/Stab

Dagens ordning – rammetildeling

